

Dunayevich Gabriel Eduardo - נעצר והועלם ביום 29.5.76 בגיל 18.

תאריך לידה: 11.1.58

אזרחות ארגנטינית – מס' זהות (משטרה פדרלית): 5.863.858

CONADEP תיק מס' C 953 [1602]

שם האב: Mariano Dunayevich

שם האם: Julia Braun

תיאור המקרה (מתוך עדות האם Julia Braun והשלמות מתוך מסמכים נלווים):

תלמיד בבית הספר Nacional de Buenos Aires ופעיל ב-Unión de Estudiantes Secundarios. נחטף ברחוב יחד עם חברתו Leticia Akselman, ב-Santa Fe y Uruguay בבואנוס איירס, על ידי המשטרה. תחילה הוחזק בתחנת המשטרה מס' 17. אח"כ במחנה El Vesubio. שם ראתה אותו Alicia Elena Carriquiriborde. משם "הועבר" וב-3.7.76 הוצא להורג באזור Del Viso בפרובינציה בואנוס איירס. תמונתו זוהתה על ידי חבר שבא להעיד במשפט על הרצח ב-Fátima וגם ראה את התיק על הרצח המשולש בדל ויסו (Triple asesinato en Del Viso). יחד אתו נרצחו Federico Martul ו-Leticia Akselman ונקבר בבית הקברות ב-Boulogne תחת הסימון NN. גופתו הוצאה על ידי הצוות לאנתרופולוגיה פורנסית והועברה ל-La Plata לזיהוי. לא היו סימני זיהוי מיוחדים. רופאת השיניים קרעה את הכרטיס שלו וכך נעלמה עדות לזיהוי. זה היה בשנת 1983 לפני ה-DNA. אולם על פי צו של שופט עצמותיו הושלכו לקבר אחים. הגופה של חברתו זוהתה והיא קבורה בבית הקברות ליד אמה.

מקום קבורה:

בית קברות ב-Boulogne.

עדויות על אנטישמיות בקשר לחטיפתה של Gabriel Dunayevich:

Carriquiriborde מעידה שהוא עונה קשה יותר בשל היותו יהודי. כשלקחו אותו לחקירה קיללו אותו בשל היותו יהודי.

עדויות על הימצאו של Gabriel Dunayevich במעצר:

ראו אותו חברים מבית הספר Nacional de Buenos Aires וכן Alicia Elena Carriquiriborde באמצע 1978 קיבלו מידע דרך שגרירות ארה"ב שהיה עצור ב-Campo de Mayo יחד עם Mirta Lovazzano.

תיק מארכיון משרד החוץ (א"מ חצ 7119/34) – תקציר:

רישום עדות על ידי עובד השגרירות וכן עדות מודפסת שנמסרה על ידי ההורים. עדכון עדות על ידי עובדי השגרירות.

עדות שנמסרה על ידי האם Julia Braun בשימוע בבואנוס איירס ביום 10.9.01.

(לא הוקלטה אלא נרשמה על ידי חברי הוועדה)

גבריאל בן 18 נעלם ביום 29.5.76. היה תלמיד בבית הספר Colegio Nacional de Buenos Aires וחבר בוועד התלמידים. נחטף בהליכה ברחוב במרכז בואנוס איירס על ידי שוטרים של המשטרה הפדראלית, כשהלך יחד עם שלושה חברים. היו שני בחורים ושתי בחורות שהלכו ביחד. הוא נעצר יחד עם חברתו והזוג השני שהלכו אחריהם ראו זאת בעת מעשה. הם הודיעו לי על החטיפה. ארבעתם יצאו מאספה פוליטית. ביום 29 במאי היה יום הצבא והעיר היתה מלאה בסיורים של הצבא והמשטרה. היה שבת ב-6 בערב. אלי התקשר האב של הבחורה שנעצרה יחד אתו. הוא היה ידיד שלי. צלצל ב-3 לפנות בוקר וחיכינו עד 5 או 6 ובעלי דאז הלך למשטרה לברר מה קורה. אמרו לו שלא נמצא בתחנת המשטרה.

שנים רבות לאחר מכן נודע לנו מפי מישהו שהיה במעצר שאכן גבריאל היה באותה תחנת משטרה כמקום מעצר ארעי במשך יומיים או שלושה, עד שהועבר למחנה המעצר El Vesubio (על כך נודע לנו מאוחר יותר).

הגשנו את כל התלונות האפשריות כולל בקשה להביאס קורפוס. פנינו לצבא, לכומר של הצבא, לבית הכלא Villa Devoto. כל התשובות היו שליליות.

הוא היה אז צריך לשרת בצבא והתקבל צו גיוס עם אזהרה שאם לא יתייצב יחשב לעריק. לבני רוני יש אזרחות אמריקאית והוא פנה לשגרירות והגיש תלונות לנספח לזכויות אדם. בהיותו אח של אזרח אמריקאי הועברה התלונה לפרלמנט האמריקאי. היינו כך ללא שום מידע על גבריאלי עד שב-1981/2 קיבלנו שיחת טלפון מבית המשפט ב-Mercedes בפרובינציה של בואנוס איירס. השופט זימן את אביו של גבריאלי ואותי. כשהגענו נודע לנו שהשופט חקר אירוע ב-Fátima בו פוצצו מספר גופות של אנשים. זימנו אותנו כדי להעיד בקשר לאחד הנעלמים, חבר של גבריאלי. באותו בית משפט התנהל תיק שהמשטרה קראה "רצח משולש בדל ויסו" (Triple asesinato en Del Viso) בצפון בואנוס איירס. בתיק היו תמונות של שלושה בחורים נרצחים. חבר של גבריאלי הכיר את התמונה ואז נודע לנו.

בבית המשפט היה תיק עבה (יש לי ההעתק ממנו) על הרצח המשולש בדל ויסו. נקרא כך משום שמצאו שלוש גופות נקובות בכדורים של תת-מקלע ועשו כאילו המשטרה חוקרת מקרה של רצח. למעשה היתה זו הוצאה להורג של גבריאלי, Federico Martul וחברתו של גבריאלי Leticia Akselman. התיק עבה מאוד, יש בו ממצאים של נתיחת גופה, חקירות שכביכול עשתה המשטרה וקבורה ללא זיהוי. ליתר דיוק, גופתו של פדריקו מרטול נמסרה למשפחתו. גופותיהם של לטיסיה וגבריאלי נקברו כלא מזוהים.

כמה ימים לאחר מכן הלכנו למקום הרצח. השכנים זכרו את האירוע וספרו כי שמעו את היריות של התת-מקלע, צעקות ונסיעה של מכוניות. למחרת בבוקר מצאו את שלושת הנרצחים כשעל גופותיהם שלטים בהם כתוב "אני הייתי מונטונרו". המשטרה הגיעה בצהריים וביימה את החקירה. זה היה ב-3.7.1976 כחודש וחצי לאחר המעצר.

ב-1983 אחרי נפילת המשטר הצבאי, קיבלנו צלצול טלפון מאשה שהיתה בגלות במקסיקו ונסעה לבואנוס איירס בשליחות. אמרה שיש לה מידע לגבי גבריאלי ונפגשנו עמה. היתה זו גבי קריקיבורדה שהיתה פעילה מקורדובה והיתה עצורה יחד עם גבריאלי ב-El Vesubio. כך נודע לנו שהוא היה שם. לפי דבריה היו שם במרתף קשורים באזיקים אל הרצפה עם הרבה אנשים אחרים. הם הבטיחו אחד לשני לזכור את השמות של כל האחרים. שאם אחד יישאר בחיים יספר לכולם. היא היתה דבוקה לגבריאלי. היא סיפרה שלגבי עצירים יהודים, כאשר באו לקחת אותו לעינויים קללו אותו וקראו לו "יהודי". היחס ליהודים היה גרוע יותר. במקרה של גבריאלי היה עציר מרגע החטיפה דרך המחנה והרצח. היא זוכרת את הרגע שהעבירו את גבריאלי אך היא לא ידעה כי ההורים ידעו על ההוצאה להורג.

כאשר נודע למשפחה על מקום הקבורה מפי השופט (אמנם המידע בתיק היה לא ברור ומסודר) שלא היה ברור כלל ועיקר, ולאחר חיפושים במספר בתי קברות הצליחו לאתר קבר עם הצוות הפורנסי. הוציאו את הגופה לחדר המתים בלה פלטה. זה היה מסובך כי היו בקבר מספר גופות. לגבריאלי לא היו סימנים מיוחדים שיקלו על הזיהוי.

רופאת השיניים שלו שהיא אישה אמינה וכנה, אולי התנהגותה משקף את הפחד שאחז את האנשים באותה תקופה, קרעה את כרטיס הטיפולים שלו, כך שלא היה אלמנט כלשהו לזיהוי. זה היה לפני שמצאו את שיטת הזיהוי ע"פ דנ"א.

כאשר התחילו להשתמש בארה"ב בדנ"א ורצינו לערוך את בדיקות הזיהוי נודע לנו ששופט אחר נתן הוראה שכל הגופות הנמצאות בחדר המתים יושלכו לקבר אחים. הצליחו לזהות את גופת חברתו של גבריאלי שהוצאה להורג יחד אתו Akselman והיא קבורה בקבר ליד אמה.